

Lucie Havránková (soprán) se věnovala zpěvu již od dětství, kdy se stala členkou Kühnova dětského sboru. Studovala na Týnské škole zpěv u Jiřího Kotouče a absolvovala interpretační kurzy staré hudby u Maria van Alteny. Spolupracovala s komorními soubory zaměřenými na starou hudbu (Capella Regia musicalis, Pražští madrigalisté, Tiburtina Ensemble) a se sbory (Pražský filharmonický sbor, Pražský komorní sbor), se kterými vystupovala doma i v zahraničí. V současné době se zdokonaluje u Lucie Hilscherové. Pracuje v Hudebním oddělení Národní knihovny ČR, kde se zabývá zpracováním historických rukopisných dokumentů.

Karolína Františová, Filip Zaykov a Vilém Petras si spolu poprvé zahráli v roce 2016 jako členové Akademie komorní hudby a následně se rozhodli založit trio na HAMU. Dnes má za sebou **Trio incendio** vystoupení v předních koncertních sálech, jakými jsou Rudolfinum, Berlínská filharmonie nebo Wigmore Hall v Londýně. Posluchači si na koncertech cení především stylového přístupu ke skladbám jednotlivých období, krásy tónu a vášně, kterou do interpretace všichni členové tria vkládají. Vedle mnoha soutěžních úspěchů (první cenu získali v Luganu, Cremoně, Florencii, Lodži a na dalších mezinárodních pódiích) dostalo trio v roce 2019 možnost pracovat s legendárním klavíristou Afredem Brendelem v rámci mistrovského kurzu v Sukově síni Rudolfinu.

Karolína Francíková začala hrát na housle v sedmi letech pod vedením Jana Machandera a Šárky Kourkové v ZUŠ Tanvald. Následně studovala hru na housle na Pražské konzervatoři ve třídě Jitky Novákové, později hru na violu ve třídě Michala Foltýna. V současné době studuje hru na violu na Akademii múzických umění v Praze u Karla Untermüllera. Aktivně se věnuje orchestrální hře, v letech 2021-2023 byla stipendistkou v Pražské komorní filharmonii (dnes Prague Philharmonia) a od roku 2022 působí v Symfonickém orchestru Českého rozhlasu.

Petr Falkenauer vystudoval plzeňskou konzervatoř ve třídě Věry Müllerové. Dále pokračoval ve studiu na HAMU u prof. Františka Malého, kde v současné době dokončuje magisterský program v oboru Hra na klavír. Má bohaté zkušenosti nejen jako sólový hráč, ale také jako doprovod. Byl laureátem mezinárodních soutěží „The Art of Sound“ v Moskvě v komorní hře v uskupení klavírní kvartet a „Orbetello Piano Competition“ v italském Orbetellu jako sólový hráč. Kromě koncertních zkušeností v českých KPH také zastupoval Českou republiku na mezinárodním hudebním festivalu „Festival Culturel International de Musique Symphonique“ v Alžírě.

Sylva Čmugrová (mezzosoprán) absolvovala Pražskou konzervatoř (prof. Jiřina Marková) a Akademii múzických umění v Praze (prof. Magdaléna Hajóssyová). Zúčastnila se mistrovských pěveckých kurzů v italské Sieně, v Lichtenštejnsku (Vaduz), v Českých Budějovicích a Karlových Varech. Je laureátkou mezinárodních soutěží Emy Destinnové v Českých Budějovicích a Antonína Dvořáka v Karlových Varech a finalistkou mezinárodních pěveckých soutěží v Ženevě a v Miláně. V letech 1996-2011 byla sólistkou Státní opery Praha, od 1. ledna 2012 je sólistkou Opery Národního divadla. Hostuje i na jiných scénách (Plzeň, Liberec, Hudební divadlo Karlín ad.). Její operní repertoár zahrnuje mj. role Olgy (*Eugen Oněgin*), Siebela (*Faust*), Fjodora (*Boris Godunov*), Niklase (*Hoffmannovy povídky*), Loly (*Sedlák kavalír*), prince Orlofského (*Netopýr*), Dora-belly (*Così fan tutte*) a Varvary (*Káta Kabanová*). Věnuje se též koncertní činnosti doma i v zahraničí, vystupovala například v Japonsku, Kanadě, Itálii, Švýcarsku a Austrálii.

Ludmila Šmídová studovala klavírní hru na pražské konzervatoři u prof. Emila Leichnera. Coby muzikoložka specializující se zejména na hudbu českých autorů 19. a 20. století v současné době pracuje v Hudebním oddělení Národní knihovny, kde se věnuje např. pražským hudebním tiskům z 19. století, rukopisným pramenům Antonína Dvořáka a Vítězslava Nováka a zpracovává rukopisnou notovou pozůstalost klavíristy a skladatele Josefa Páleníčka.

KONCERT K ROKU ČESKÉ HUDBY

Doprovodný program k vědeckému symposiu
„Stejného roku, nestejného rodu...“
Zvonař – Heller – Pivoda 1824/2024

KDY: **čtvrtek 23. 5. 2024 v 18:30**

KDE: **Národní knihovna ČR, Klementinum 190, Praha 1,**
1. patro, studovna Hudebního oddělení

- Leopold ZVONAŘ (1824-1865):** *Varyto a lyra*, seš. 5 a 6, op. 8 a 9
Pozdravení (text Karel Herloš), 1856
Loučení (text Josef Chmela), 1847
- František PIVODA (1824-1898):** *Nevěrná* (text Gustav Pflieger Moravský), 1874
Ticho (text Gustav Pflieger Moravský), 1870
Dobrou noc (text Eliška Krásnohorská), 1874
- Leopold ZVONAŘ (1824-1865):** *Klavírní kvartet B dur*, op. 31 (1859)
I. *Allegro con brio*
II. *Andante. Espresso*
[III.] *Scherzo. Allegro vivace e capriccioso*
IV. *Finale. Munter bewegt, jedoch nicht übereilt und ausdrucksvoll*
- Bedřich SMETANA (1824-1884):** *Večerní písně na slova Vítězslava Háška* (1879)
Kdo v zlaté struny zahrát zná
Nekamenujte proroky
Mně zdálo se
Z svých písní trůn Ti udělám

Účinkují:

Lucie HAVRÁNKOVÁ – soprán, Sylva ČMUGROVÁ – mezzosoprán
Ludmila ŠMÍDOVÁ – klavír

Filip ZAYKOV – housle, Karolína FRANCLÍKOVÁ – viola, Vilém PETRAS – violoncello
Petr FALKENAUER – klavír, Karolína FRANTIŠOVÁ – klavír

Slovem provázejí: **Ludmila ŠMÍDOVÁ a Jiří SLABIHOUEK**

Host: **Jonáš HÁJEK**

Pořádají:

Národní knihovna České republiky a Nadace pro dějiny kultury ve střední Evropě

Leopold ZVONARĚ (1824-1865): *Varyto a lyra*

Pozdravení (text Karel HERLOŠ)

1. Vltavo ty modrooká, proč tak velmi pospícháš?
Kvapíš kolem Vyšehradu a dál městem ubíháš.
Počkej trochu, jasným okem na Prahu se podívej,
já ti mám co pověditi, a pak zase dále spěj.

2. Až za most tam dolů přijdeš a za širý vinohrad,
co ty husté stromy stojí, překrásný uvidíš sad.
Slavíček tam líbě zpívá, v stinné sedě olšíně,
u studénky děva stojí, oči má usazené.

Loučení (text Josef CHMELA)

1. Zas loučením doba hrozí žalostná,
což osud outlé lásce nechce přát;
necht' kope hrob jí jeho ruka zlostná,
i v nehodách zná věrnost pevně stát.

2. I v nehodách i za hroby se znáš,
až pak ve krásný lesk je oděná,
tak jako slunce mračna rozepraší,
lest lásky šípem klesne raněna.

3. Tys hvězda má, můj život a plesání,
nový tebou mi zde vyskvěl se máj;
nehodný byl bych tvého milování,
kdybych tak lehce svůj opustil ráj!

4. Tys hvězda má, mým anjelem poslána,
při světle tvém života vadne stesk;
i když se zavře hrobu mého brána,
nad ním její se bude znášet lesk.

František PIVODA (1824-1898):

Nevěrná (text Gustav PFLEGER MORAVSKÝ)

1. Květe růže, krásná růže v tom opavském údolí;
když já jdu tím údolíčkem, jak mě srdce zabolí.

2. Mívalas mě, dívko, ráda, všaks mé srdce zradila,
a tou nevěrnou jsi láskou na smrt je poranila.

3. Květe růže, krásná růže, víc ji líbat nebudu,
a tím milým údolíčkem více k milé nepujdu.

Ticho (text Gustav PFLEGER MORAVSKÝ)

1. Na horách ticho a v údolí ticho,
příroda dřímá sladký sen
a vzduchem táhne tajemné vání,
ke kmenu v lese šepce kmen.

2. A lesy šumí v modravou dáli,
když dechne vání na lupen,
šumí a šumí dále a dále,
s šuměním táhne tak mnohý sen!

Dobrou noc (text Eliška KRÁSNOHORSKÁ)

1. Spěte, háje, spēte, luhy,
ponořte se v blahý sen!
bdí nad vámi hvězdy věrné,
spěte, háje, spēte jen!

2. Spěte, růže! Spěte, kvítky,
skloňte lístky zrosené,
kolébá vás vánek něžný,
spěte, růže ruměné.

3. Spěte, vlny! Ale vlny
ve snu tajně šeptají
a měsíčku zlatý obraz
toužným chvěním houpají.

4. Spi, mé srdce! Ale srdce
smutné, tajné snění má,
kolébajíc vidy krásné,
„dobrou noc!“ si zastená.

Bedřich SMETANA (1824-1884): *Večerní písňe* (text Vítězslav HÁLEK)

Kdo v zlaté struny zahrát zná

1. Kdo v zlaté struny zahrát zná,
jej ctěte víc než sebe,
neboť vás tak Bůh miloval,
že poslal vám ho s nebe.

2. Hrozné, když bůh neurodou
a morem trestá přísně;
však ze všech trestů největší,
když národ nemá písňe.

3. Ten národ ještě nezhybnul,
dokud mu věstec zpívá,
a písňe v nebi zrozená
i ve smrt život vlívá.

Mně zdálo se

1. Mně zdálo se: „Bol sestár' už
a bude s ním už amen,
a slzí těch už vyteklo,
že vysch' už jejich pramen.“

2. A oči se mi zalily,
radost se v pláč mi mění,
a já poznávám s bolestí,
že slzám konce není.

3. Tu sem si vzpomněl na Tebe,
a duše má se chvěla,
a cosi v ní se ozvalo,
jakby Tě ztratit měla.

Nekamenujte proroky

1. Nekamenujte proroky.
Neb pěvci jsou jak ptáci;
kdo hodil po něm kamenem,
k těm víc se nenavrácí.

2. Soud Boží na se národ zve,
jenž pěvce své ctít neví,
a nejstrašnější kletbou jest,
když bůh odejmul zpěvy.

3. Jeť srdce pěvců nejčistší
a všeho hněvu prosté,
a co vám zpíval od srdce,
to ve svém srdci noste.

Z svých písni trůn Ti udělám

1. Z svých písni trůn Ti udělám
za velkých pěvců příkladem,
za žezlo Ti své srdce dám
a slávu svou za diadem.

2. Za zákon lásku provolám,
svou písni oslavím Tvůj den,
v Tvou duši vleju lásky slast'
a sladkou touhu ve Tvůj sen.

3. Ptáčků Ti písňe přivolám,
máj nastele Ti k nohoum květ,
a nebes hvězdám rozkaz dám
a v nebe změním celý svět.

4. A srdce všech Ti podmaním,
ráj vyzpívám Ti z hrobu zpět,
a královnou Tě provolám,
kam širošířý sahá svět.